

<https://doorbraak.be/donald-trump-en-christelijk-nationalisme>

[Forum](#)

Donald Trump en christelijk nationalisme

Ignace Demaerel (Inspiratio): 'Bij ons worden kerk en staat vaak krampachtig gescheiden, in de Verenigde Staten lopen ze vaak te veel in elkaar over.'

—

[Ignace Demaerel](#)

Ignace Demaerel is de medeoprichter van de denktank Inspiratio.

15/3/2025 Leestijd 3 minuten

De evangelicals van pastor Ken Peters in bidstond tegen abortus.

foto © YouTube - PacificJustice

De inauguratie van president Donald Trump op 20 januari leverde veel kritieken en commentaren op. Sommigen prijzen hem de hemel in, anderen verwensen hem naar de hel. Zijn rede was doorspekt met christelijke referenties, liederen en gebeden. Europese kijkers krijgen daar kromme tenen van, maar hóé krom moeten ze staan?

Hoe christelijk is Trump eigenlijk? Hij hield ooit de Bijbel in zijn hand en verklaarde: 'We must make America pray again.' Maar of hij veel naar de kerk gaat, de Bijbel leest, bidt en vroom leeft? Zijn levensstijl en grove taalgebruik geven alleszins niet die indruk.

Toch hebben Amerikaanse christenen massaal voor hem gekozen. Zijn zij naïef en blind, en hij sluw genoeg om hen te misleiden? Wij kunnen als mensen niet beoordelen in hoeverre iemand diep vanbinnen gelooft: anders zouden we 'God spelen'. Trump is geen messias, maar ook geen verpersoonlijking van de duivel. Hij is een mens van vlees en bloed met massa's fouten en ongetwijfeld ook een aantal goede punten. Politiek en geloof zijn evenwel een delicate combinatie, en potentieel explosief.

Hij en gelijkgezinden verdelen de wereld – op een nogal simplistische manier – in goed en kwaad, licht en duisternis, God en Satan

De VRT-docuserie '[Verscheurd Amerika](#)' onderzoekt het fenomeen 'christelijk nationalisme' onder Amerikaanse 'evangelicals'. Pastor Ken Peters bijvoorbeeld, van de 'Patriot Church' in Tennessee. Hij bazuïnt vanop de kansel zijn onverbloemde steun aan Trump rond en beweert dat alle linkse groepen door de duivel aangestuurd worden. Hij en gelijkgezinden verdelen de wereld – op een nogal simplistische manier – in goed en kwaad, licht en duisternis, God en Satan, en schakelen dat meteen ook gelijk met rechts en links. Pijnlijk voor de even overtuigde christenen in het progressieve kamp.

Scheiding

Veruit de meeste evangelicals vinden dat véél te kort door de bocht. De scheiding tussen goed en kwaad loopt helaas in elk mens, dwars door ieders hart. Er is een probleem wanneer christenen zich op Jezus' woorden beroepen, maar dan selectief. In de privé-moraal zouden we Jezus eerder 'conservatief' inschatten, maar op sociaal vlak is hij zeker progressief, voor de armen en zwakken: je kan hem niet in één hokje vangen.

Maar in de Verenigde Staten kan je niet genuanceerd stemmen: als je sociaal wil zijn, moet je ook voor een liberale moraal kiezen inclusief alle seksuele vrijheden, pro-abortusstandpunten en het woke-discours. Het politieke systeem dwingt mensen, ook christenen, te kiezen tussen de pest en cholera.

Terwijl in Europa kerken zich meestal ver van politiek houden, zijn Amerikaanse christenen veel assertiever, soms agressiever

De strijd in de Verenigde Staten vindt niet alleen tussen links en rechts plaats, maar ook tussen christelijk en seculier: secularisten willen elke religieuze referentie en ook alle christelijke morele waarden uit de cultuur en wetgeving verwijderen. Terwijl in Europa kerken zich meestal ver van politiek houden, zijn Amerikaanse christenen veel assertiever, soms agressiever.

Het argument van 'scheiding van kerk en staat' is hier eigenlijk naast de kwestie: alle burgers mogen, gelovig of niet-gelovig, aan politiek doen en hun waarden proberen in wetten om te zetten. Dit is een legitieme zaak, essentieel in een democratie. Linkse én rechtse groepen doen dat. Het wordt alleen minder fraai als dat spel 'vuil' gespeeld

wordt, met verdraaide argumenten, intimidatie en met de haren erbij gesleepte religieuze aanspraken.

Nationalistisch

Trumps leuze 'America first' heeft een nationalistische toon. Maar 'christelijk' en 'nationalistisch' botsen met elkaar. Jezus had een boodschap voor álle volken, rassen en culturen, ging om met Samaritanen en zélf s met de vijandige Romeinen. Er zijn evangelische organisaties die juist daarom uitroepen dat het land boven God plaatsen afgoderij is. Ook Thomas Schirrmacher, gewezen algemeen secretaris van de World Evangelical Alliance, heeft zich kritisch uitgelaten over de groeiende banden tussen christelijk nationalisme en extreemrechtse politieke bewegingen, en gewaarschuwd voor het vermengen van religie met populistische agenda's.

Bij ons worden kerk en staat vaak krampachtig gescheiden, [in de Verenigde Staten lopen ze vaak te veel in elkaar over](#). Als kerk actief aan politiek doen is niet fout, maar wel riskant. Voor christelijke leiders bestaat het reële gevaar dat zij, als ze zich te sterk (of exclusief) verbinden aan één partij, met de partij besmet worden als deze haar handen vuilmaakt en in schandalen verwickeld raakt. Wie Gods naam erbij betreft, riskeert die vooral ernstig te bezoedelen. Jezus' boodschap verenigen is potentieel gevaarlijk. Het is deels een gevaar voor de politiek, maar nog veel meer voor de kerk zelf.

Ik ben al 46 jaar evangelisch christen, en Trumps stijl spreekt mij totaal niet aan. Hoe 'christelijk' ik hem vind, zal ik afleiden uit zijn daden en beleidskeuzes in de komende jaren én uit de manier waaróp hij spreekt en handelt. Ik hoop en bid voor het beste. Politiek en geloof, het is wandelen over een dunne koord, maar niet onmogelijk.